

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν, σύγγραμμ., ἀληθεὶς παρὰσχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑσωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις
Ὀδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάνκειον

ερίοδος Β'.—Τόμ. 10^{ος}

Ἐν Ἀθῆναις, 11 Ὀκτωβρίου 1903

Ἔτος 25^{ον}—Ἀριθ. 41

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

Κυττάζετε αὐτὴν τὴν ὡραίαν εἰκόνα. Ἰδέτε πόσον εἶνε γλυκεῖα, πόσον ἐμπνέει τὸν σεβασμὸν, τὴν συμπάθειαν, τὴν ἀγάπην, ἡ μορφή τοῦ μεγάλου συγγραφέως, τὸν ὁποῖον ἐμάχχτε νά γαπᾶτε ἀπὸ τὰ ἔργα του.

Κάποτε ἡ δημοσίευσίς τῆς εἰκόνης ἐνὸς ἀγαπητοῦ συγγραφέως, ἀπογοητεύει τοὺς θυμαστιάς του. "Ἄλλο περιμένουν καὶ ἄλλο βλέπουν... Ἄλλ' ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰουλίου Βέρν δὲν εἶνε ἀπὸ ἐκείνας που ἀπογοητεύουν. Ἀπεναντίας, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ μορφή του ὄχι μόνον ἀνταποκρίνεται τελείως μὲ τὸ ἱδανικόν, τὸ ὁποῖον ἐοχηματίσαστε ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἔργων του, ἀλλὰ καὶ το ὑπερβαίνει. Βλέπετε κάτι περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἐπεριμένατε.

Φαντάζομαι τὴν εὐχαρίστησιν ἑλῶν ἐκείνων, ὅσοι διὰ πρώτην φοράν βλέπουν εἰκόνα τοῦ Ἰουλίου Βέρν. Πόσον θά το ἐπεθύμουν!..

Ἡ «Διάπlassis» ὥφειλε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν θερμὴν καὶ δικαίαν ἐπιθυμίαν των, διότι αὕτη κυρίως τὴν ἐπροκάλεσε, διότι αὕτη ἐδημοσίευσεν ἕως τῶρα τὰ ὡραιότερα καὶ τὰ καταλλήλοτερα διὰ νέους ἀναγνώστας μυθιστορήματα τοῦ Ἰουλίου Βέρν, καὶ κατέστησε τὸ παγκόσμιον ἄλλως τε ὄνομα τοῦ μεγάλου συγγραφέως, γνωριμώτατον καὶ προσφιλέστατον καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν.

Ὀλίγα βιογραφικὰ σημειώσεως, συνοδεύουσαι τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰουλίου Βέρν, θάναγνωσθῶν, ἐλπίζω μὲ πολὺ ἔνδια φέρον καὶ μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν.

Ὁ Ἰούλιος Βέρν ἐγεννήθη εἰς Νάντην τῆς Γαλλίας, τὴν 8 Φεβρουαρίου τοῦ 1828. Ἐπομένως ἄγει τῶρα τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἀφοῦ

συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ λύκειον τῆς γενεθλίου πόλεως, μετέβη εἰς Παρίσιον διὰ νὰ σπουδάσῃ νομικά. Κατὰ τὸ 1848, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Μιχαὴλ Καρρέ, συνέθεσε τὰ λιμπρέττα δύο μελοδραμάτων, καὶ κατὰ τὸ 1850 ἔγραψε μίαν κωμωδίαν ἑμμετρον, εἰς τὴν ὁποίαν ἔβαλε λιγάνι τὸ χέρι του καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱός, καὶ ἡ ὁποία παρεστάθη εἰς τὸ παρισινὸν θέατρον, τὸ λεγόμενον «Γυμνάσιον». Ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα, αἱ ἀσχολίαι του ἐμερίσθησαν μεταξὺ τοῦ θεάτρου καὶ... τοῦ

χρηματιστηρίου. Εἰς τὸ θέατρον «Βωδεβίλ» ἐπαίχθη μία τρίπρακτος κωμωδία του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνδεκα ἡμέραι πολιορκίας», ἔγραψε δὲ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἄλλα λιμπρέττα κωμικῶν μελοδραμάτων. Ἀλλὰ μερικαὶ ἀφηγήσεις ταξειδίων, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ περιοδικὸν «Μουσεῖον τῶν Οἰκογενειῶν», φαίνεται ὅτι ἀπεκάλυψαν εἰς αὐτὸν τὸν πραγματικόν, τὸν ἀληθὲς δρόμον, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰκολουθήσῃ ἡ ἰδιοφυΐα του, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν δόξαν. Εἶδεν, ὅτι δὲν εἶχε τὸν ἔμριον του εἰς τὴν περιγρα-

φὴν τῶν παραδόξων καὶ περιπετειῶδων ταξειδίων, τὰ ὁποῖα συνελόμβανεν ἡ γόνιμος φαντασία του, — ὄχι μόνον εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, — καὶ τὰ ὁποῖα, μὲ τὴν ἀρθονίαν καὶ ἀκρίβειαν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ γεωγραφικῶν οὐτῶν λεπτομερειῶν, ὀφειλομένων εἰς πείραν καὶ εἰς μελέτην μεγάλην, ἐφαίνοντο εἰς τὸν ἀναγνώστην ὡς ἀληθινά.

Ἀνάλογα ἔργα εἶχαν γράψῃ, εἰς τοὺς περασμένους αἰῶνας, ὁ διάσημος Σουρανὸς Δὲ Μπερζεράκ, καὶ οἱ Ἀγγλοὶ συγγραφεῖς Σουίτ, Δὲ Φόε, Ἐσχάτως δὲ ὁ Μάιν Ρήδ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ γνωστοῦ «Εἰς τὴν θάλασσαν» — ἀλλ' ἡ μεγάλη εἰδικότης τοῦ Ἰουλίου Βέρν εἰς τὴν κατάλληλον χρησιμοποίησιν τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ἔκαμε τὰ «Φανταστικά του ταξείδια» τὸσον δημοφιλῆ καὶ τὸσον εὐχάριστα, ὅσον ὀλίγα βιβλία τοῦ αἵωνος τούτου. Ἡ πρώτη του πραγματικὴ ἐπιτυχία ὑπῆρξε τὸ μυθιστόρημα

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

